

DRUŠTVENE VIJESTI I OBAVIJESTI

Inž. Ivo Volarić

Nakon teške i kratke bolesti umro je dana 21. III 1970. dipl. agronom **IVO VOLARIĆ**.

On je rođen 20. IV 1887. u Vrbniku od majke Mare rođena Vitezić, rođakinje poznatog istarskog rodoljuba i prvog hrv. zastupnika iz Istre na carevinskom vijeću u Beču.

Volarić je svršio osnovne škole u svojem rodnom mjestu Vrbniku, a gimnaziju u Senju i na Sušaku, gdje je i maturirao. Više gospodarsko učilište diplomirao je u Križevcima. Nakon Višeg gospodarskog učilišta specijalizirao se je u voćarstvu, vinogradarstvu i podrumastvu u poznatoj školi u San Michiele u Juž. Tirolu. Isto je tako specijalizirao i mljekarstvo, koje je u to vrijeme postalo aktuelno.

Volarić je službovao na drž. uzornom gospodarstvu u Pazinu, gdje je kasnije bio i zamjenikom direktora. Cijelo je vrijeme za prvog svjetskog rata bio u vojsci. Nakon rata kada su Talijani okupirali Istru, proganjali su ga, pa je morao ostaviti mjesto u Pazinu. Kasnije je službovao u Međimurju (Čakovec i Prelog) i upravljao je sa drž. dobrom u Vukanovcu, odakle je premješten u Maribor, a kasnije u Tuzlu i Banja Luku. Radi bolesti je rano umirovljen već godine 1931.

Osnovao je svoj vlastiti voćni i lozni rasadnik u Samoboru na površini od 14 jutara. Interesantno je da je bio stalno u kontaktu sa stručnjacima iz Californije, od kuda je nabavljao i voćne sadnice.

Volarić je poznao nekoliko stranih jezika (talijanski, njemački, engleski i francuski) te je tako mogao pratiti stranu literaturu. Napisao je

nekoliko knjiga i knjižica, pa je tako poznata njegova knjiga »Breskva« 1939, zatim »Kajsija« 1941., »Grmoliko jagodasto voće« 1942., dok mu je u rukopisu ostala opširna radnja »Šljiva«. No značajnija njegova vrlo opsežna radnja »Smokva« ostala je također u rukopisu. Poznato je da je o smokvi vrlo malo pisano, pa su tako izišle u svijetu samo tri radnje i to jedna na talijanskom, druga na španjolskom i treća na engleskom jeziku (u Americi). Na toj opsežnoj radnji radio gotovo pred samu smrt. Koncem 1969. poslao je na Jadranski institut na Rijeci opsežni referat o »Poljoprivredi na otoku Krku« i to za Zbornik o otoku Krku.

Volarić je bio dobar kolega, vrlo savjestan u svojoj struci i zaslužan je za unapređenje naše poljoprivrede.

Dr V. Mandekić

Dr. Ivo Volarić

Volarić je rođen 20. IV 1887. u Vrbinu od majke Marie rođene Vitezović. Nakon teške i kratke bolesti umro je dana 21. III 1970. u bolnici u Zagrebu.

On je rođen 20. IV 1887. u Vrbinu od majke Marie rođene Vitezović, rođakinja poznatog istarskog rodoljuba i prvog ist. zastupnika iz Istre na carsinskom vijeću u Beču.

Volarić je završio osnovne škole u svojem rodom mjestu Vrbinu, a gimnaziju u Senju i na Šušku, gdje je i maturirao. Više gospodarstvo učio je u Križevcima. Nakon Višeg gospodarskog učilišta specijalizirao se je u voćarstvu, vinogradarstvu i podunavstvu u poznatoj školi u San Michele u Italiji. Iste je tako specijalizirao i mljekarstvo, koje je u to vrijeme postalo aktualno.

Volarić je službovao na drž. uzornom gospodarstvu u Pazinu, gdje je kasnije bio i zamjenikom direktora. Odlazio je vrijeme za prvog svjetskog rata bio u vojsci. Nakon rata kada su Talijani okupirali Istru, proganjali su ga, pa je morao ostaviti mjesto u Pazinu. Kasnije je službovao u Medicinuju (Čakovac i Perlog) i upravljač je za drž. dobrom u Vukovaru, odakle je premješten u Maribor, a kasnije u Pazinu i Banju Luku. Radi bolesti je rano umro 21. III 1970.

Osnovao je svoj vlastiti vodni i lozni meandri u Šušku na površini od 14 jutara. Interesirao je da je bio stajno u kontaktu sa stručnjacima iz California, od koga je nabavljao i vodne sadnice.

Volarić je poznavao nekoliko stranih jezika (talijanski, njemački, engleski i francuski) te je tako mogao pratiti stranu literaturu. Naprasno je